

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 34/10
17.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ч, због кривичног дела насилничко понашање из члана 220. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 477/09 од 25.8.2009.године, подигнутом против правноснажне пресуде Врховног суда Србије Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, дана 17.3.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВАЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 477/09 од 25.8.2009. године, УТВРЂУЈЕ СЕ да је пресудом Врховног суда Србије Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године повређен закон - одредба члана 368. став 1. тачка 10. Законика о кривичном поступку у корист окривљеног М.Ч.

Образложење

Врховни суд Србије пресудом Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године, уважио је захтев браниоца осуђеног М.Ч. за ванредно ублажавање казне и преиначио пресуду Општинског суда у Инђији К. 322/03 од 19.11.2003.године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кж.91/04 од 1.2.2006.године само у погледу правне оцене дела, тако што је утврдио казну затвора у трајању од два месеца за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ РС и казну затвора у трајању од пет месеци (применом одредаба члана 56. и 57. КЗ) за кривично дело изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, па је осуђеном М.Ч. изрекао јединствену казну затвора у трајању од шест месеци уз урачунавање временаведеног у притвору од 22.10.2003. до 19.11.2003.године као и времеведено на издржавању казне почев од 16.6.2008.године, па надаље.

Против наведене правноснажне пресуде Врховног суда Србије, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 477/09 од 25.8.2009.године, због повреде одредбе члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се захтев за заштиту законитости уважи и утврди да је у пресуди Врховног суда Србије Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је као надлежан суд поступио у смислу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова и члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије и окривљеног М.Ч, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оци навода у захтеву, нашао:

- Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета се утврђује да је по поднетом захтеву браниоца осуђеног М.Ч. за ванредно ублажавање казне изречене правноснажном пресудом Општинског суда у Инђији К. 322/03 од 19.11.2003. године, Врховни суд Србије поднети захтев уважио и донео пресуду Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године.

Врховни суд Србије је овакву одлуку донео ценећи истакнуте нове околности које су настале након правноснажности пресуде, а односиле су се на здравствено стање осуђеног М.Ч., да је лечен у КБЦ З., Клиници за урологију, код кога је током лечења у наведеној установи констатован тумор мокраћне бешике вишег ступња малигности, а на основу пружених доказа за истакнуте нове околности - медицинске документације иностране здравствене установе КБЦ З., Клиника за урологију у Р.Х. коју је бранилац приложио у фотокопији.

Без обзира на правну квалификацију разлога из захтева за заштиту законитости, наводи овог захтева указују на повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, јер се исти свде на истицање да је суду уз захтев за ванредно ублажавање казне достављена лекарска документација која потиче од иностране здравствене установе, те како није достављена у оригиналу, није ни оверена од стране надлежних органа, па је јавни тужилац, иако не децидно, захтевом довео у питање

чињеницу, да ли је суд одлучујући по захтеву браниоца осуђеног за ванредно ублажавање казне одлуку засновао на законито прибављеном доказу.

Ово тим пре, што је суд имао могућност да у извиђајном поступку – вештачењем медицинске документације од стране домаћег лекара и прегледом окривљеног М.Ч. утврди веродостојност поменуте лекарске докуменатације, а по потреби исту преведе на српски језик, па су стога разлози пресуде Врховног суда Србије Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године, неприхватљиви.

Налазећи да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је захтев уважио и утврдио да је Врховни суд Србије пресудом Кзу. 611/08 од 9.10.2008.године повредио одредбу члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, чиме је повредио закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, на основу члана 90. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године) и члана 425. став 1. и 2. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Мирјана Пузовић,с.р.

Председник већа

судија

Горан Чавлина,с.р.